

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-17-09

Druk nr 1639
Warszawa, 6 lutego 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) udzielania przez Bank Gospodarstwa Krajowego poręczeń i gwarancji w ramach programów rządowych.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Poręczenia i gwarancje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, stanowią jedyne dopuszczalne formy, w jakich organy państwa oraz Bank Gospodarstwa Krajowego, w zakresie określonym ustawą, mogą ustanawiać, w drodze umowy, odpowiedzialność majątkową Skarbu Państwa za zobowiązania innych podmiotów.”;

2) w art. 2 w ust. 1:

a) w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„poręczeniach udzielanych przez Skarb Państwa – należy przez to rozumieć udzielane przez Radę Ministrów, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Bank Gospodarstwa Krajowego w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa poręczenia.”,

b) w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa – należy przez to rozumieć udzielane przez Radę Ministrów, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Bank Gospodarstwa Krajowego w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa gwarancje:”;

c) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) poręczeniach lub gwarancjach udzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego – należy przez to rozumieć następujące poręczenia lub gwarancje udzielane przez Bank Gospodarstwa Krajowego w ramach programów rządowych:

a) poręczenia lub gwarancje spłaty kredytów i pożyczek,

b) poręczenia lub gwarancje wykonania zobowiązań wynikających z obligacji,

c) poręczenia lub gwarancje wykonania innych zobowiązań, w szczególności dobrego wykonania kontraktu lub wniesienia wadium;”;

d) pkt 9a otrzymuje brzmienie:

„9a) mikroprzedsiębiorcy, małym i średnim przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć odpowiednio mikroprzedsiębiorcę, małego i średniego przedsiębiorcę spełniającego warunki określone w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. UE L 214 z 09.08.2008, str. 3);”;

3) w art. 2c ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Poręczenia i gwarancje udzielane pod warunkiem przeznaczenia kredytu lub środków z emisji obligacji na cele, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2 i 5, oraz poręczenia, o których mowa w art. 23 ust. 1, są wolne od opłaty prowizyjnej.”;

4) w art. 3:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, minister właściwy do spraw finansów publicznych lub Bank Gospodarstwa Krajowego mogą, w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa, udzielać kredytodawcom poręczenia lub gwarancji spłaty części lub całości

kredytu wraz z odsetkami i innymi kosztami bezpośrednio związanymi z tym kredytem.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Rada Ministrów udziela poręczenia lub gwarancji, jeżeli kwota poręczenia lub gwarancji przekracza równowartość 30.000.000 euro.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udziela poręczenia lub gwarancji powyżej kwoty stanowiącej równowartość 10.000.000 euro i do równowartości 30.000.000 euro, w przypadku gdy nie są spełnione warunki, o których mowa w ust. 6.”,

c) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Bank Gospodarstwa Krajowego udziela poręczeń i gwarancji, w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa, powyżej kwoty stanowiącej równowartość 10.000.000 euro i do równowartości 30.000.000 euro, jeżeli są spełnione następujące warunki:

1) poręczenia i gwarancje są udzielane za wynagrodzeniem odpowiadającym wynagrodzeniu rynkowemu;

2) poręczenia i gwarancje są udzielane do wysokości 60 % pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania objętego poręczeniem lub gwarancją wraz z 60 % należnych odsetek od tej kwoty i innych kosztów bezpośrednio związanych z tym zobowiązaniem.

7. Szczegółowe warunki i tryb udzielania, wykonywania i monitorowania poręczeń lub gwarancji, o których mowa w ust. 6, a także wysokość, warunki i tryb pobierania przez Bank Gospodarstwa Krajowego opłat prowizyjnych oraz wynagrodzenie Banku Gospodarstwa Krajowego za wykonywane czynności określi umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.”;

5) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Poręczenie i gwarancja udzielane przez Radę Ministrów lub ministra właściwego do spraw finansów publicznych mogą być udzielane do wysokości 50 % pozostającej do spłaty kwoty kredytu objętego poręczeniem lub gwarancją oraz do wysokości 50 %

należnych odsetek od tej kwoty i innych kosztów bezpośrednio związanych z tym kredytem.”;

6) w art. 7:

a) w ust. 2:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) spłatę, objętego już poręczeniem lub gwarancją Skarbu Państwa zobowiązania, wraz z odsetkami i innymi kosztami bezpośrednio związanymi z tym zobowiązaniem;”;

– dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) wspieranie eksportu polskich towarów i usług w ramach realizacji programów rządowych.”;

b) uchyla się ust. 4;

7) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, minister właściwy do spraw finansów publicznych lub Bank Gospodarstwa Krajowego mogą, w imieniu Skarbu Państwa, udzielać poręczenia lub gwarancji spełnienia przez emitenta świadczeń pieniężnych wynikających z wyemitowanych przez niego obligacji.”;

8) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Do poręczenia i gwarancji stosuje się odpowiednio art. 3 ust. 4 – 7 oraz art. 8.”;

9) rozdział 9 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 9

Poręczenia i gwarancje udzielane przez Bank Gospodarstwa Krajowego w ramach programów rządowych

Art. 35. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielać, we własnym imieniu i na własny rachunek, poręczeń lub gwarancji w ramach rządowych programów społeczno-gospodarczych oraz programów samorządności lokalnej i rozwoju regionalnego, w szczególności:

- 1) projektów realizowanych z wykorzystaniem środków z Unii Europejskiej,
- 2) projektów infrastrukturalnych,
- 3) projektów związanych z rozwojem sektora małych i średnich przedsiębiorstw
– w tym realizowanych z wykorzystaniem środków publicznych.

2. W ramach programów rządowych, o których mowa w ust. 1, Bank Gospodarstwa Krajowego może obejmować lub nabywać akcje (udziały) podmiotów udzielających poręczeń lub gwarancji za zobowiązania mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, a także organizacji pożytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.³⁾) oraz obejmować akcje (udziały) we współtworzonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego podmiotach mających udzielać poręczeń lub gwarancji za zobowiązania mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, a także organizacji pożytku publicznego.

Art. 36. 1. Do poręczenia i gwarancji stosuje się odpowiednio art. 2b ust. 1, art. 8 i art. 34.

2. Szczegółowe warunki i tryb udzielania poręczeń lub gwarancji oraz warunki i tryb pobierania opłat prowizyjnych z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji określi umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.

Art. 37. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych przygotowuje plan rzeczowo-finansowy związany z realizacją programów rządowych.

2. Plan rzeczowo-finansowy określa w szczególności:

- 1) łączną kwotę, do wysokości której Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielać poręczeń i gwarancji w ramach programów rządowych;
- 2) przewidywane wydatki wynikające z udzielanych poręczeń i gwarancji;
- 3) planowaną kwotę zaangażowania Banku Gospodarstwa Krajowego w akcje (udziały) podmiotów, o których mowa w art. 35 ust. 2;
- 4) przewidywaną kwotę wypłat z tytułu udzielanych poręczeń i gwarancji.

Art. 38. 1. W celu realizacji programów rządowych minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje środki na zwiększenie funduszu statutowego Banku Gospodarstwa Krajowego.

2. W celu realizacji programów rządowych minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, w imieniu Skarbu Państwa, może, w drodze rozporządzenia, przekazać nieodpłatnie Bankowi Gospodarstwa Krajowego akcje lub udziały stanowiące własność Skarbu Państwa.

3. Do przekazania akcji (udziałów), o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji, dotyczących trybu zbywania akcji i udziałów Skarbu Państwa.

4. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zastępuje przekazane nieodpłatnie akcje lub udziały spółek, które:

- 1) w statucie lub umowie spółki zawierają ograniczenia w dysponowaniu akcjami lub udziałami,
- 2) są w trakcie postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego,
- 3) posiadają ujemne kapitały własne lub w których mogła pojawić się konieczność wydatkowania przez Bank Gospodarstwa Krajowego środków w celu podwyższenia kapitału lub dokonania dopłat do kapitału

– przekazując jednocześnie akcje lub udziały o łącznej wartości odpowiadającej łącznej wartości zastępowanych akcji lub udziałów.

5. Czynności, o których mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa dokonuje w drodze rozporządzenia.”;

10) uchyla się art. 41;

11) w art. 42c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W czasie trwania postępowania restrukturyzacyjnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, zwanego dalej „zakładem”, wszczętego na podstawie ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 78, poz. 684, z późn. zm.⁴⁾), Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielić zakładowi poręczenia dokonania zapłaty odsetek od obligacji.”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) program restrukturyzacyjny zakładu przewiduje ubieganie się o poręczenie Banku Gospodarstwa Krajowego;”;

12) w art. 42d ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Środki przeznaczone na wykonanie poręczenia Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 1, zasilają fundusz statutowy Banku Gospodarstwa Krajowego.”;

13) w art. 45:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Skarbu Państwa – z tytułu poręczeń i gwarancji udzielanych przez Skarb Państwa;”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Banku Gospodarstwa Krajowego – z tytułu poręczeń i gwarancji udzielanych w ramach programów rządowych.”;

14) w art. 46 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) poręczeniach i gwarancjach udzielonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego w ramach programów rządowych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 w ust. 2b uchyla się pkt 7;

2) w art. 38a uchyla się ust. 3.

Art. 3. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 474 oraz z 2008 r. Nr 196, poz. 1214 i Nr 209, poz. 1315) w art. 14:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nie nalicza się obowiązkowej opłaty rocznej od aktywów Krajowego Funduszu Mieszkaniowego, Funduszu Termomodernizacji, Funduszu Dopłat oraz Krajowego Funduszu Drogowego, utworzonych w Banku Gospodarstwa Krajowego, oraz od środków

zgrupowanych na rachunku rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa w tym banku.”;

2) uchyla się ust. 3b.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2005 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.⁶⁾) w art. 39 uchyla się ust. 5.

Art. 5. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o Funduszu Poręczeń Unijnych (Dz. U. Nr 121, poz. 1262 oraz z 2006 r. Nr 120, poz. 823) wprowadza się następujące zmiany:

a) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. W 14 dniu po wejściu w życie ustawy z dnia o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz. ...) ulega likwidacji Fundusz Poręczeń Unijnych.

2. Na dzień likwidacji Funduszu Poręczeń Unijnych Bank Gospodarstwa Krajowego sporządza bilans, rachunek zysków i strat oraz zestawienie pozycji pozabilansowych Funduszu.

3. Aktywa netto zlikwidowanego Funduszu Poręczeń Unijnych, których wartość jest ustalona na podstawie bilansu sporządzonego na dzień likwidacji, zwiększają fundusz statutowy Banku Gospodarstwa Krajowego.”;

2) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Ustawa traci moc w 14 dniu po wejściu w życie ustawy, o której mowa w art. 24 ust. 1.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2005 r. o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 78, poz. 684, z późn. zm.⁴⁾) w art. 34 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) występować do BGK o udzielanie poręczenia zapłaty odsetek od obligacji.”.

Art. 7. W 14 dniu po wejściu w życie ustawy ulega likwidacji Krajowy Fundusz Poręczeń Kredytowych.

2. Na dzień likwidacji Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych Bank Gospodarstwa Krajowego sporządza bilans, rachunek zysków i strat oraz zestawienie pozycji pozabilansowych.

3. Aktywa netto zlikwidowanego Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych, których wartość jest ustalona na podstawie bilansu sporządzonego na dzień likwidacji, zwiększają fundusz statutowy Banku Gospodarstwa Krajowego.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o Funduszu Poręczeń Unijnych oraz ustawę z dnia 15 kwietnia 2005 r. o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 145, poz. 1537 i Nr 281, poz. 2785 oraz z 2005 r. Nr 78, poz. 684 i Nr 183, poz. 1538.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 1462 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 94, poz. 651 oraz z 2008 r. Nr 209, poz. 1316.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 137, poz. 971, z 2007 r. Nr 158, poz. 1104 oraz z 2008 r. Nr 192, poz. 1181.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353, Nr 217, poz. 1589 i Nr 251, poz. 1847, z 2007 r. Nr 165, poz. 1169, Nr 171, poz. 1208 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1316 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 61, poz. 410 oraz z 2008 r. Nr 209, poz. 1315 i 1317.

UZASADNIENIE

I. Informacje ogólne o projekcie ustawy

Przygotowany projekt ustawy o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz o zmianie niektórych innych ustaw jest konsekwencją realizacji Rządowego Planu Stabilności i Rozwoju. Zakłada on przede wszystkim jak najszerszą możliwość wykorzystywania poręczeń i gwarancji jako instrumentów preferowanych przez banki oraz inne instytucje dla zabezpieczania ryzyka finansowania i realizacji projektów służących rozwojowi sektora MŚP i/lub ułatwiających wykorzystywanie środków pomocy unijnej.

Projektowane zmiany mają na celu wzmocnienie systemu poręczeń i gwarancji i ułatwienie w ten sposób dostępu do zewnętrznego finansowania (głównie w formie kredytów) małym i średnim przedsiębiorcom. Ich realizacja umożliwi zwiększenie skali działalności poręczeniowej i rozszerzenie oferty zabezpieczeń, zapewni stabilność bazy kapitałowej podmiotów działających w systemie oraz doprowadzi do ujednoczenia standardów działalności poręczeniowej. Jednocześnie zostaną zapewnione odpowiednie mechanizmy instytucjonalnego monitoringu systemu poręczeniowego i dostosowane do jego specyfiki zasady sprawozdawczości.

Efektom zmian będzie ułatwienie polskim przedsiębiorcom dostosowania się do zmian strukturalnych oraz pomoc, szczególnie mikro- i małym firmom, w sprośtaniu zwiększającym się wymaganiom stawianym kredytobiorcom przez sektor bankowy w związku z dodatkowym ryzykiem wynikającym z kryzysu finansowego.

Nowelizacja ustawy pozwoli poza udzielaniem poręczeń na zasadach określonych w programie rządowym m.in. na:

- rozszerzenie grupy beneficjentów poręczeń i gwarancji,
- budowę szerokich struktur systemu lokalnych i regionalnych funduszy,
- zniesienie ograniczenia w postaci maksymalnej kwoty poręczenia,
- wdrożenie nowych produktów.

Należy podkreślić, iż zdecydowanie wzrosnie rola Banku Gospodarstwa Krajowego (BGK) w systemie, któremu umożliwiono udzielanie poręczeń i gwarancji, w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa, powyżej kwoty stanowiącej równowartość 10 mln euro (do 30 mln euro).

II. Szczegółowe omówienie przepisów projektu ustawy

1) art. 1 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 nowelizowanej ustawy

– jest konsekwencją, założonej w projekcie ustawy o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, likwidacji Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych (KFPK) i zastąpienia poręczeń udzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego (BGK) ze środków KFPK na zasadach dotychczas określonych w rozdziale 9 nowelizowanej ustawy poręczeniami udzielanymi przez BGK ze środków własnych i na własny rachunek w ramach programów rządowych uchwalanych przez Radę Ministrów,

2) art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2 nowelizowanej ustawy

– ze względu na stworzenie możliwości udzielania również przez BGK poręczeń i gwarancji w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa wprowadzono nowe definicje poręczeń i gwarancji udzielanych przez Skarb Państwa,

3) art. 2 ust. 1 pkt 4 nowelizowanej ustawy

– w definicji poręczeń lub gwarancji BGK zastąpiono poręczenia i gwarancje udzielane ze środków likwidowanego KFPK poręczeniami i gwarancjami udzielanymi przez BGK w ramach programów rządowych, rozszerzając jednocześnie kategorie zobowiązań, które takimi poręczeniami lub gwarancjami mogą zostać objęte, poza dotychczasową spłatę kredytów i pożyczek oraz wykonanie zobowiązań z tytułu obligacji, również o inne zobowiązania, w szczególności dobrego wykonania kontraktu oraz wniesienia wadium,

4) art. 2 ust. 1 pkt 9a nowelizowanej ustawy

– zmiana definicji mikroprzedsiębiorcy, małego i średniego przedsiębiorcy wynika z nowej definicji tych pojęć określonej w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. UE L 214 z 09.08.2008, str. 3),

5) art. 2c ust. 4 nowelizowanej ustawy

– w związku z rozszerzeniem katalogu celów przeznaczenia kredytu objętego poręczeniem lub gwarancją, o których mowa w art. 7 ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, o wspieranie eksportu polskich towarów i usług w ramach realizacji programów rządowych (projektowany art. 7 ust. 2 pkt 5), zwolniono takie poręczenia i gwarancje z obowiązku wniesienia opłaty prowizyjnej,

6) art. 3 nowelizowanej ustawy:

– wprowadza nowy podział kompetencyjny w odniesieniu do podmiotów udzielających poręczeń i gwarancji spłaty kredytu w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa, dzieląc je między Radę Ministrów, działającą na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz Bank Gospodarstwa Krajowego,

– nowością w odniesieniu do obecnie obowiązującej regulacji jest umożliwienie BGK udzielania poręczeń i gwarancji w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa. Zgodnie z projektowanymi przepisami będzie to miało miejsce, gdy:

a) kwota wnioskowanego poręczenia lub gwarancji znajdzie się w przedziale między 10 mln a 30 mln euro oraz

b) poręczenie lub gwarancja, oprócz innych wymogów ustawowych, których spełnienie jest niezbędne dla udzielania poręczeń i gwarancji, mogą być udzielane, jeżeli ich kwota nie przekracza 60 % pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania objętego poręczeniem lub gwarancją wraz z 60 % należnych odsetek od tej kwoty i innych kosztów bezpośrednio związanych z tym zobowiązaniem oraz w sytuacji, gdy poręczenia i gwarancje są udzielane za wynagrodzeniem odpowiadającym wynagrodzeniu rynkowemu,

– warunki i tryb udzielania, wykonywania i monitorowania poręczeń lub gwarancji udzielanych przez BGK w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa, a także wysokość, warunki i tryb pobierania przez BGK opłat prowizyjnych oraz wynagrodzenie Banku za wykonywane czynności określi umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a Bankiem,

– w pozostałym zakresie poręczenia i gwarancje w imieniu Skarbu Państwa będą udzielane na dotychczasowych zasadach,

7) art. 5 ust. 1 nowelizowanej ustawy

– zmniejszono z 60 % do 50 % wartość zobowiązania wraz z odsetkami i innymi kosztami możliwą do objęcia poręczeniem lub gwarancją Rady Ministrów i ministra właściwego do spraw finansów publicznych,

8) art. 7 ust. 2 pkt 4 nowelizowanej ustawy

– umożliwia udzielenie poręczenia lub gwarancji spłaty, objętego już poręczeniem lub gwarancją Skarbu Państwa, nie tylko kredytu, ale również innych zobowiązań (w tym np. wynikających z obligacji). Jednocześnie, uchylając art. 7 ust. 4, umożliwiono udzielanie takich poręczeń i gwarancji więcej niż jednokrotnie,

9) art. 7 ust. 2 pkt 5 nowelizowanej ustawy

– rozszerzono katalog celów przeznaczenia kredytu objętego poręczeniem lub gwarancją o wspieranie eksportu polskich towarów i usług w ramach realizacji programów rządowych,

10) art. 12 ust. 1 nowelizowanej ustawy

– analogicznie do ww. art. 3 nowelizowanej ustawy wprowadza podział kompetencji do udzielania poręczeń i gwarancji Skarbu Państwa wykonania zobowiązań wynikających z obligacji między Radę Ministrów, ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz BGK,

11) art. 16 nowelizowanej ustawy

– zmiana wynika z konieczności rozszerzenia odpowiedniego stosowania przepisów ustawy do poręczeń i gwarancji wypłaty zobowiązań wynikających z obligacji o dodane w art. 3 ust. 6 i 7,

12) rozdział 9 nowelizowanej ustawy:

– jest konsekwencją likwidacji Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych i wprowadza możliwość udzielania przez BGK poręczeń i gwarancji w ramach rządowych programów społeczno-gospodarczych oraz programów samorządności lokalnej i rozwoju regionalnego, w szczególności: projektów realizowanych z wykorzystaniem środków z Unii Europejskiej, projektów infrastrukturalnych i projektów związanych z rozwojem sektora małych i średnich przedsiębiorstw, w tym realizowanych z wykorzystaniem środków publicznych, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. Nr 65, poz. 594, z późn. zm.) (art. 35 ust. 1). Takie poręczenia i gwarancje są udzielane przez

BGK we właściwym imieniu Ina własny rachunek. Szczegółowe warunki i tryb udzielania takich poręczeń lub gwarancji oraz warunki i tryb pobierania opłat prowizyjnych z tytułu ich udzielenia będzie określała umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a BGK (art. 36 ust. 2). Ponadto BGK w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych opracuje plan rzeczowo-finansowy związany z realizacją programów rządowych obejmujący m.in. łączną kwotę, do wysokości której BGK może udzielać poręczeń i gwarancji w ramach programów rządowych, i przewidywane wydatki i wypłaty wynikające z udzielanych poręczeń i gwarancji (art. 37; analogicznie do przepisów obowiązujących obecnie w odniesieniu do planu finansowego KFPK). W celu realizacji programów rządowych minister właściwy do spraw finansów publicznych będzie przekazywał środki na zwiększenie funduszu statutowego. Ponadto, analogicznie do przepisów obowiązujących obecnie w odniesieniu do KFPK, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może, w drodze rozporządzenia, przekazać nieodpłatnie BGK akcje lub udziały stanowiące własność Skarbu Państwa (art. 38),

– natomiast zmiana zaproponowana w art. 35 ust. 2 ma na celu wprowadzenie możliwości obejmowania lub nabywania przez BGK akcji (udziałów) podmiotów udzielających poręczeń i gwarancji. Dotychczas takie akcje (udziały) były nabywane ze środków KFPK (po jego likwidacji przez BGK). Jednakże przepisy dawały możliwość nabywania akcji (udziałów) podmiotów udzielających poręczeń i gwarancji wyłącznie spłaty kredytów zaciąganych przez mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Tak precyzyjne określenie przeznaczenia środków powoduje, iż fundusze poręczeniowe, w których BGK jest akcjonariuszem lub udziałowcem, nie mogą rozszerzyć zakresu poręczeń i gwarancji poza poręczenia i gwarancje spłaty kredytów lub pożyczek. Tymczasem dynamiczny rozwój funduszy poręczeniowych skutkuje poszerzaniem przez te instytucje oferty, w sposób dostosowujący ją do potrzeb zarówno przedsiębiorców, jak też instytucji finansowych. Proponowana zmiana ustawy umożliwi rozszerzenie oferty funduszy poręczeniowych, w których BGK nabył (objął) lub nabędzie (obejmie) akcje lub udziały, o nowe produkty, jakimi są np. poręczenia leasingu lub factoringu, a także zwiększenie liczby podmiotów, które będą mogły skorzystać z poręczeń udzielanych przez lokalne i regionalne instytucje poręczeniowe. Planowaną kwotę zaangażowania BGK w akcje (udziały) takich podmiotów będzie określał ww. plan rzeczowo-finansowy,

13) art. 41 nowelizowanej ustawy

– przepis uchylony w związku z likwidacją Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych,

14) art. 42c i 42d nowelizowanej ustawy

– zmiany wynikają z propozycji likwidacji KFPK. Zgodnie z nowymi przepisami BGK ze środków własnych, a nie jak dotychczas ze środków KFPK, może udzielać poręczenia dokonania zapłaty odsetek od obligacji publicznemu zakładowi opieki zdrowotnej w czasie trwania postępowania restrukturyzacyjnego wszczętego na podstawie ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej. W konsekwencji środki przeznaczone na wykonanie ww. poręczenia zasila BGK, a nie jak dotychczas KFPK,

15) art. 45 i 46 nowelizowanej ustawy

– uzupełniono przepisy dotyczące obowiązków: ministra właściwego do spraw finansów publicznych prowadzenia ewidencji należności i zobowiązań oraz Rady Ministrów przedstawiania Sejmowi corocznej informacji na temat udzielonych poręczeń i gwarancji o dane dotyczące nowych kategorii poręczeń i gwarancji udzielanych przez BGK.

III. Przepisy końcowe

Art. 2 – 7 nowelizowanej ustawy:

- art. 7 zakłada likwidację KFPK,
- zmiany ustaw wynikają z planowanej likwidacji Funduszu Poręczeń Unijnych oraz Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych.

IV. Wejście w życie nowelizowanej ustawy

– proponuje się, aby ustawa weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt ustawy stosownie do przepisu art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) został opublikowany w Biuletynie Informacji Publicznej. Nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty objęte projektowaną regulacją

Regulacje zawarte w projekcie ustawy będą dotyczyć:

- podmiotów udzielających poręczeń lub gwarancji: Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz Banku Gospodarstwa Krajowego,
- podmiotów, za zobowiązania których są udzielane poręczenia i gwarancje, w tym głównie mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

2. Wpływ projektowanej regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ projektowanej regulacji na rynek pracy

Wprowadzenie w życie przedmiotowej ustawy, dzięki zwiększeniu dostępu mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców do finansowania zewnętrznego powinno mieć pozytywny wpływ na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanej regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przez ułatwienie dostępu mikroprzedsiębiorcom, małym i średnim przedsiębiorcom do zewnętrznego finansowania (głównie w formie kredytów) przez rozszerzenie zakresu działalności poręczeniowej i gwarancyjnej proponowane zmiany będą miały pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ projektowanej regulacji na rozwój regionalny

Zaproponowane w projekcie regulacje powinny mieć pozytywny wpływ na rozwój regionalny.

6. Zakres konsultacji

Projekt ustawy był przedmiotem uzgodnień międzydepartamentalnych w Ministerstwie Finansów.

7. Ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/252/09/DP/pk

Warszawa, dnia 3 stycznia 2009 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz ustawy o Funduszach Poręczeń Unijnych, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo z dnia 27.01.2009 r. nr RM-10-16-09) pozwalam sobie zgłosić wyrazić opinię, że **projekt ten jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Mikołaj Dowgielewicz
100101-2009-01-20

Do wiadomości:
Pani Katarzyna Zajdel – Kurowska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

M 7 28 / 09

2009-01-20

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-16-09

Druk nr 1638
Warszawa, 6 lutego 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego oraz niektórych innych ustaw.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. Nr 65, poz. 594, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, nadaje, w drodze rozporządzenia, statut BGK. W rozporządzeniu minister określi w szczególności:

- 1) organizację wewnętrzną i szczegółowy zakres czynności wykonywanych przez BGK;
- 2) szczegółowy zakres działania Rady Nadzorczej i Zarządu;
- 3) fundusze własne BGK i zasady prowadzenia gospodarki finansowej.”;

2) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Do podstawowych celów działalności BGK, w zakresie określonym ustawą oraz odrębnymi przepisami, należy wspieranie rządowych programów społeczno-gospodarczych oraz programów samorządności lokalnej i rozwoju regionalnego, obejmujących w szczególności projekty:

- 1) realizowane z wykorzystaniem środków pochodzących z funduszy Unii Europejskiej,
- 2) infrastrukturalne,
- 3) związane z rozwojem sektora małych i średnich przedsiębiorstw
– w tym realizowane z wykorzystaniem środków publicznych.”;

3) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Do zadań BGK należy:

- 1) wykonywanie czynności określonych ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 2) obsługa funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych BGK na podstawie odrębnych ustaw;
- 3) obsługa transakcji eksportowych z zastosowaniem instrumentów wspierania eksportu oraz wspieranie eksportu polskich towarów i usług, zgodnie z odrębnymi przepisami lub w ramach realizacji programów rządowych;
- 4) wykonywanie czynności dotyczących instytucji kredytowych zlikwidowanych lub uznanych za zlikwidowane na podstawie:
 - a) dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. Nr 52, poz. 410, z 1949 r. Nr 35, poz. 256 oraz z 1951 r. Nr 31, poz. 240),
 - b) dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych instytucji kredytu długoterminowego (Dz. U. Nr 52, poz. 411 oraz z 1951 r. Nr 31, poz. 241),
 - c) dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 279 oraz z 1957 r. Nr 31, poz. 136);
- 5) prowadzenie – bezpośrednio lub pośrednio – działalności gwarancyjnej lub poręczeniowej w ramach realizacji programów rządowych lub w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa na podstawie ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689, z późn. zm.³⁾), w szczególności dla sektora małych i średnich przedsiębiorstw;
- 6) wydawanie oświadczeń mających moc dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, umożliwiających wykreślenie wpisów ujawnionych w działach III i IV ksiąg wieczystych lub zbiorów dokumentów, dokonanych na rzecz:
 - a) instytucji kredytowych zlikwidowanych lub uznanych za zlikwidowane na podstawie dekretów, o których mowa w pkt 4,
 - b) Skarbu Państwa z tytułu:

- nabycia ziemi i inwentarza z Państwowego Funduszu Ziemi, utworzonego dekretem z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. z 1945 r. Nr 3, poz. 13, z późn. zm.⁴⁾),
 - udzielonych w latach 1945 – 1990 kredytów i pożyczek na rozbiórkę i naprawę, wykończenie budowy, nadbudowę, remont i odbudowę budynków oraz sprzedaż przez państwo domów jednorodzinnych i wielorodzinnych,
- c) Skarbu Państwa lub podmiotów, których następcą jest Skarb Państwa, dokonanych przed dniem 1 września 1939 r.;
- 7) wspieranie rozwoju budownictwa mieszkaniowego, w szczególności budownictwa mającego na celu budowę lokali mieszkalnych na wynajem, zgodnie z odrębnymi przepisami lub w ramach realizacji rządowych programów;
 - 8) spłata pożyczek zagranicznych przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej;
 - 9) spłata pożyczek oraz kredytów krajowych i zagranicznych zaciąganych na zasilenie Krajowego Funduszu Mieszkaniowego przez Bank Gospodarstwa Krajowego;
 - 10) realizacja zobowiązań powstałych z tytułu spłaconych przez Skarb Państwa poręczonych lub gwarantowanych kredytów lub pożyczek, o których mowa w pkt 9.
2. Szczegółowy zakres czynności, o których mowa w ust. 1, określają odrębne przepisy lub umowy zawarte z właściwymi ministrami.
3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 6, BGK wydaje na wniosek właścicieli nieruchomości obciążonych, po dokonaniu przez nich spłaty ujawnionej wierzytelności. BGK w celu określenia aktualnej wysokości ujawnionej wierzytelności uwzględnia odpowiednie przepisy dotyczące systemu pieniężnego, w tym przepisy dotyczące denominacji świadczeń, zgodnie z ustawą z dnia 28 października 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. Nr 50, poz. 459, z 1958 r. Nr 72, poz. 356 oraz z 1982 r. Nr 7, poz. 56) oraz ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. o denominacji złotego (Dz. U. Nr 84, poz. 386 oraz z 1995 r. Nr 16, poz. 79).
4. W celu realizacji programów rządowych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, 5 i 7, minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje środki na zwiększenie funduszu statutowego BGK.

5. BGK w celu realizacji programów rządowych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, 5 i 7, może również pozyskiwać środki z innych źródeł, w szczególności zaciągać kredyty i pożyczki oraz emitować obligacje w kraju i za granicą.”;

4) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może przekazać skarbowe papiery wartościowe na zwiększenie funduszu statutowego Banku Gospodarstwa Krajowego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi przez wydanie listu emisyjnego warunki emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, oraz sposób realizacji świadczeń z nich wynikających.

3. List emisyjny zawiera w szczególności:

- 1) datę emisji;
- 2) powołanie podstawy prawnej emisji;
- 3) jednostkową wartość nominalną;
- 4) walutę, w której może następować emisja, lub sposób określenia waluty emisji;
- 5) cenę lub sposób jej ustalenia;
- 6) stopę procentową lub sposób jej obliczania;
- 7) określenie sposobu i terminów wypłaty należności głównej oraz należności ubocznych;
- 8) datę, od której nalicza się oprocentowanie skarbowych papierów wartościowych tej emisji;
- 9) termin wykupu oraz zastrzeżenia w przedmiocie możliwości wcześniejszego wykupu.

4. Emisja skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, następuje z dniem zarejestrowania skarbowych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych oraz w kwocie równej wartości nominalnej wyemitowanych papierów wartościowych.

5. Do emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 89, 90 i 94 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.⁵⁾).

6. Emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, nie wlicza się do limitów określonych w ustawie budżetowej.

7. Wartość nominalną zobowiązań z tytułu wyemitowanych skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, zalicza się do długu Skarbu Państwa, zgodnie z ustawą z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych.”;

5) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Rada Nadzorcza składa się z przewodniczącego oraz od 8 do 12 członków, powoływanych spośród osób posiadających odpowiednie kwalifikacje z zakresu finansów.

2. Kadencja Rady Nadzorczej trwa 4 lata.

3. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka Rady Nadzorczej, powołuje się nowego członka na okres do końca kadencji Rady Nadzorczej. Przepisy ust. 1, 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

4. Przewodniczącego i członków Rady Nadzorczej powołuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, spośród osób niebędących członkami Zarządu, z zastrzeżeniem ust. 5. Przewodniczącego i członków Rady Nadzorczej odwołuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych.

5. W skład Rady Nadzorczej wchodzi:

1) przedstawiciel ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa;

2) przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki;

3) przedstawiciel ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej;

4) przedstawiciel ministra właściwego do spraw transportu;

5) przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.

6. Mandat członka Rady Nadzorczej wygasa z upływem kadencji, wskutek śmierci, rezygnacji albo odwołania go ze składu Rady Nadzorczej.

7. Po upływie kadencji Rady Nadzorczej, członkowie Rady Nadzorczej są zobowiązani do pełnienia swoich obowiązków do dnia powołania nowej Rady Nadzorczej.”;

6) art. 10 – 12 otrzymują brzmienie:

„Art. 10. 1. Zarząd kieruje działalnością BGK.

2. Zarząd składa się z nie mniej niż 3 i nie więcej niż 7 członków, w tym prezesa, wiceprezesa –

pierwszego zastępcy prezesa i wiceprezesów.

3. Do składania oświadczeń woli w imieniu BGK uprawnieni są:

1) prezes Zarządu samodzielnie;

2) dwóch członków Zarządu działających łącznie spośród pozostałych członków Zarządu.

4. Liczbę wiceprezesów i członków Zarządu określa Rada Nadzorcza.

5. Prezesa Zarządu powołuje Rada Nadzorcza, na wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, a odwołuje – minister właściwy do spraw instytucji finansowych, na wniosek Rady Nadzorczej.

6. Wiceprezesa – pierwszego zastępcę prezesa powołuje Rada Nadzorcza, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, a wiceprezesów i pozostałych członków Zarządu powołuje Rada Nadzorcza, na wniosek prezesa Zarządu. Wiceprezesa – pierwszego zastępcę prezesa, wiceprezesów i pozostałych członków Zarządu odwołuje Rada Nadzorcza.

7. Powołanie prezesa Zarządu i jednego członka Zarządu następuje za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego. Przepisy art. 22a ust. 2 i 22b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.

8. Prezes Zarządu reprezentuje BGK na zewnątrz, przewodniczy obradom Zarządu oraz organizuje działalność BGK.

Art. 11.1. Kadencja Zarządu trwa 5 lat.

2. Po upływie kadencji Zarządu, członkowie Zarządu są zobowiązani do pełnienia swoich obowiązków do dnia powołania nowego Zarządu.

3. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka Zarządu, powołuje się nowego członka na okres do końca kadencji Zarządu. Przepisy art. 10 ust. 5 – 7 stosuje się odpowiednio.

4. Rada Nadzorcza może, z ważnych powodów, zawiesić w czynnościach poszczególnych lub wszystkich członków Zarządu, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące.

5. W okresie zawieszenia członek Zarządu otrzymuje połowę przysługującego mu wynagrodzenia.

6. Rada Nadzorcza może delegować, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, członków Rady Nadzorczej do wykonywania czynności członków Zarządu:

1)którzy zostali odwołani, złożyli rezygnację albo z innych przyczyn nie mogą sprawować swoich czynności;

2)jeżeli uzna takie działanie za niezbędne w celu ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem.

7. W okresie delegowania, o którym mowa w ust. 6, mandat członka Rady Nadzorczej ulega zawieszeniu.

8. Mandat członka Zarządu wygasa z upływem kadencji, wskutek śmierci, rezygnacji albo odwołania go ze składu Zarządu.

9. Do złożenia rezygnacji przez członka Zarządu stosuje się odpowiednio przepisy o wypowiedzeniu zlecenia przez przyjmującego zlecenie.

Art. 12. W uzasadnionych przypadkach minister właściwy do spraw instytucji finansowych może udzielać Radzie Nadzorczej wiążących zaleceń w zakresie realizacji rządowych programów oraz zadań z wykorzystaniem środków publicznych, o których mowa w art. 4 – 6, zgodnie z aktualną polityką społeczno-gospodarczą państwa.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 474 oraz z 2008 r. Nr 196, poz. 1214 i Nr 209, poz. 1315) w art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nie nalicza się obowiązkowej opłaty rocznej od aktywów Krajowego Funduszu Poręczeń Kredytowych, Funduszu Termomodernizacji, Funduszu Dopłat oraz Krajowego Funduszu Drogowego, utworzonych w Banku Gospodarstwa Krajowego, oraz od środków zgromadzonych na rachunku rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa w tym banku.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa zasady gromadzenia oszczędności i udzielania niektórych kredytów na cele mieszkaniowe oraz zasady działania towarzystw budownictwa społecznego.”;

2) w art. 5 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odsetek od pożyczek zaciągniętych w Banku Gospodarstwa Krajowego lub w innym banku,”;

3) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zapewnienia bieżącej płynności płatniczej, o której mowa w art. 5 ust. 4, bank prowadzący kasę mieszkaniową może wystąpić do Banku Gospodarstwa Krajowego o udzielenie pożyczki.”;

4) w art. 6a ust. 2 – 4 otrzymują brzmienie:

„2. Część lub całość odsetek od środków banku prowadzącego kasę mieszkaniową wykorzystanych do przejściowego finansowania działalności kasy mieszkaniowej oraz dopłaty do oprocentowania pożyczki zaciągniętej w innym banku pokrywa Bank Gospodarstwa Krajowego.

3. Wysokość odsetek od środków, o których mowa w ust. 1, objętych zwrotem przez Bank Gospodarstwa Krajowego oraz terminy ich spłaty określa umowa między bankiem prowadzącym kasę mieszkaniową a Bankiem Gospodarstwa Krajowego zawarta przed udzieleniem pożyczki.

4. Wysokość dopłat do oprocentowania pożyczki zaciągniętej w innym banku, o których mowa w ust. 2, oraz terminy pokrycia należnych odsetek określa umowa zawarta między bankiem prowadzącym kasę mieszkaniową a Bankiem Gospodarstwa Krajowego i bankiem udzielającym pożyczki.”;

5) rozdział 3 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 3

Kredyty i pożyczki udzielane przez Bank Gospodarstwa Krajowego w ramach realizacji programów rządowych popierania budownictwa mieszkaniowego

Art. 16. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego udziela kredytów i pożyczek w ramach realizacji programów rządowych w zakresie rozwoju budownictwa mieszkaniowego.

2. Bank Gospodarstwa Krajowego realizuje program, o którym mowa w ust. 1, poprzez:

- 1) udzielanie, na warunkach preferencyjnych, kredytów towarzystwom budownictwa społecznego oraz spółdzielniom mieszkaniowym na przedsięwzięcia inwestycyjno-budowlane mające na celu budowę lokali mieszkalnych na wynajem, z zastrzeżeniem art. 42a,
- 2) udzielanie gminom kredytów na realizację komunalnej infrastruktury technicznej towarzyszącej budownictwu mieszkaniowemu,
- 3) udzielania pożyczek, o których mowa w art. 6, bankom prowadzącym kasy mieszkaniowe w zakresie niezbędnym do utrzymania bieżącej płynności płatniczej oraz dopłaty do oprocentowania pożyczek, o których mowa w art. 6a ust. 1, udzielonych przez inne banki lub przez bank prowadzący kasę mieszkaniową,
- 4) dokonywanie dopłat do odsetek od kredytów udzielonych gminom przez banki na realizację komunalnej infrastruktury technicznej towarzyszącej budownictwu mieszkaniowemu.

3. Do wyboru wykonawcy zamówienia w zakresie usług, dostaw i robót budowlanych w ramach przedsięwzięcia inwestycyjno-budowlanego realizowanego przez towarzystwa budownictwa społecznego lub spółdzielnie mieszkaniowe z udziałem kredytu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy dotyczące zamówień publicznych.

Art. 17. 1. Kredytów i pożyczek, o których mowa w art. 16, Bank Gospodarstwa Krajowego udziela we własnym imieniu i na własny rachunek.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość oprocentowania kredytów i pożyczek udzielanych w ramach realizacji programów rządowych w zakresie rozwoju budownictwa mieszkaniowego,

2) rodzaje dokumentów składanych przez wnioskodawców, umożliwiających najpełniejszą ocenę wniosków,

3) warunki i tryb udzielania kredytów i pożyczek oraz warunki ich spłaty, tak aby zapewnić wybór przedsięwzięcia o najwyższej użyteczności społecznej oraz sprawność udzielania kredytów i pożyczek,

4) wymagania, jakie powinny spełniać lokale i budynki budowane, odbudowywane, rozbudowywane i przebudowywane lub adaptowane przy wykorzystaniu kredytu w zakresie:

a) właściwości energetycznych budynków,

b) minimalnych powierzchni mieszkań przeznaczonych do zasiedlenia przez określoną liczbę osób,

c) wyposażenia technicznego budynków i mieszkań

– uwzględniając racjonalne zużycie energii oraz powszechnie uznawane standardy mieszkaniowe.

3. Wysokość oprocentowania kredytów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, nie może być wyższa niż stopa redyskonta weksli w Narodowym Banku Polskim.

Art. 18. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, przygotowuje plan rzeczowo-finansowy związany z realizacją programów, o których mowa w art. 16.

2. Projekt planu, o którym mowa w ust. 1, podlega uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

Art. 19. 1. W celu realizacji programów, o których mowa w art. 16, minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje z budżetu państwa środki na zwiększenie funduszu statutowego Banku Gospodarstwa Krajowego.

2. Kwotę środków, o których mowa w ust. 1, określa ustawa budżetowa.”.

6) w art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pierwszeństwo w zasiedlaniu mieszkań wybudowanych z udziałem kredytu, który został udzielony na podstawie wniosków złożonych w Banku Gospodarstwa Krajowego do dnia

30 września 2009 r., ze środków zlikwidowanego Krajowego Funduszu Mieszkaniowego oraz w wykonaniu zobowiązania Banku Gospodarstwa Krajowego, o którym mowa w art. 42b ust. 1, przez spółdzielnie mieszkaniowe lub towarzystwa, w których większość udziałów (akcji) posiada spółdzielnia mieszkaniowa, mają członkowie przyjęci do spółdzielni mieszkaniowych nie później niż do dnia 29 listopada 1991 r. i oczekujący na przydział mieszkania oraz kandydaci na członków do spółdzielni mieszkaniowych, o których mowa w art. 7 ustawy z dnia 4 października 1991 r. o zmianie niektórych warunków przygotowania inwestycji budownictwa mieszkaniowego w latach 1991 – 1995 oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 103, poz. 446 oraz z 1994 r. Nr 84, poz. 384 i Nr 89, poz. 415), którzy w terminie do 31 grudnia 1995 r. nie nabyli uprawnień do otrzymania rekompensaty pieniężnej i nie nabyli działki budowlanej, uzbrojonej przy pomocy dotacji z budżetu państwa na przygotowanie gruntów przeznaczonych pod budownictwo mieszkaniowe, w trybie publicznego przetargu ustnego, ograniczonego do tych osób, a po tym terminie nie nabyli działki budowlanej, uzbrojonej przy pomocy dotacji z budżetu państwa na przygotowanie gruntów przeznaczonych pod budownictwo mieszkaniowe, w trybie publicznego przetargu ustnego, ograniczonego do tych osób.”.

7) po art. 42 dodaje się art.42a – 42c w brzmieniu:

„Art. 42a.1 Jeżeli kredyt został udzielony spółdzielni mieszkaniowej, na podstawie wniosków złożonych do dnia 30 września 2009 r. w Banku Gospodarstwa Krajowego, ze środków zlikwidowanego Krajowego Funduszu Mieszkaniowego oraz w wykonaniu zobowiązania Banku Gospodarstwa Krajowego, o którym mowa w art. 42b ust. 1, lokale mieszkalne w budynku wzniesionym przy wykorzystaniu tego kredytu mogą być wynajęte lub może być do nich ustanowione spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego wyłącznie na rzecz osób, o których mowa w art. 30.

2. Lokale mieszkalne wybudowane przy wykorzystaniu kredytu, udzielonego towarzystwu budownictwa społecznego oraz spółdzielni mieszkaniowej na przedsięwzięcia inwestycyjno-budowlane mające na celu budowę lokali mieszkalnych na wynajem lub w celu ustanowienia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu, który został udzielony na podstawie wniosków złożonych w Banku Gospodarstwa Krajowego do dnia 30 września 2009 r., ze środków zlikwidowanego Krajowego Funduszu Mieszkaniowego oraz w wykonaniu zobowiązania Banku Gospodarstwa Krajowego, o którym mowa w art. 42b ust. 1, nie mogą być, pod rygorem

nieważności, wyodrębnione na własność, a także nie może być do nich ustanowione spółdzielcze własnościowe prawo.

Art. 42b. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego jest zobowiązany udzielać kredytów i dokonywać ich wypłat na podstawie złożonych wniosków w Banku Gospodarstwa Krajowego do dnia 30 września 2009 r., przez towarzystwa budownictwa społecznego, spółdzielnie mieszkaniowe oraz gminy na cele i na warunkach określonych w ustawie w brzmieniu obowiązującym przed dniem likwidacji Krajowego Funduszu Mieszkaniowego.

2. Kredytów i pożyczek, o których mowa w ust. 1, Bank Gospodarstwa Krajowego udziela we własnym imieniu i na własny rachunek.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1:

1) przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy wymienionej w ust. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem likwidacji Krajowego Funduszu Mieszkaniowego,

2) przepis art. 19 ust. 5 ustawy wymienionej w ust. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem likwidacji Krajowego Funduszu Mieszkaniowego

– stosuje się odpowiednio.

Art. 42c. Bank Gospodarstwa Krajowego realizuje program, o którym mowa w art. 16 ust. 1, również przez dokonywanie dopłat do odsetek od kredytów udzielonych na zasadach obowiązujących przed dniem likwidacji Krajowego Funduszu Mieszkaniowego i nabytych przez banki hipoteczne lub fundusz sekurytyzacyjny.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1115, z późn. zm.⁷⁾) w art. 3 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) wpłaceniem kaucji zabezpieczającej pokrycie należności z tytułu najmu lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym, w wysokości przekraczającej 3% wartości odtworzeniowej lokalu, którego budowa była finansowana przy udziale kredytu zaciągniętego w Banku Gospodarstwa Krajowego,”.

Art. 5. W ustawie z dnia 8 lipca 1999 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych na usuwanie skutków powodzi (Dz. U. Nr 62, poz. 690 oraz z 2001 r. Nr 84, poz. 907) w art. 6 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dopłaty nie mogą być stosowane do oprocentowania kredytu udzielonego na roboty, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2, jeżeli na ich wykonanie w danym obiekcie była udzielona pożyczka lub kredyt przez Bank Gospodarstwa Krajowego albo kredyt z dopłatami do oprocentowania na podstawie niniejszej ustawy lub przepisów odrębnych; nie dotyczy to szkód powstałych w wyniku kolejnej powodzi.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116, z późn. zm.⁸⁾) w art. 12¹ ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niedopuszczalne jest przeniesienie przez spółdzielnię na inną osobę własności lokalu mieszkalnego w budynku wybudowanym z udziałem środków pochodzących z kredytu udzielonego przez Bank Gospodarstwa Krajowego.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1058, Nr 220, poz. 1420 i Nr 227, poz. 1505) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

1) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) zamówień Banku Gospodarstwa Krajowego:

a) związanych z realizacją zadań dotyczących obsługi funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych BGK na podstawie odrębnych ustaw oraz realizacją programów rządowych, w części dotyczącej:

– prowadzenia rachunków bankowych, przeprowadzania bankowych rozliczeń pieniężnych i działalności na rynku międzybankowym,

– pozyskiwania środków finansowych dla zapewnienia płynności finansowej, finansowania działalności obsługiwanych funduszy i programów oraz refinansowania akcji kredytowej,

b) związanych z operacjami na rynku międzybankowym dotyczących zarządzania długiem Skarbu Państwa oraz płynnością budżetu państwa;”;

2) w pkt 3 po lit. b dodaje się lit. ba w brzmieniu:

„ba) usługi Banku Gospodarstwa Krajowego w zakresie bankowej obsługi jednostek, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2, z wyłączeniem jednostek samorządu terytorialnego,”.

Art. 8. W ustawie z dnia 4 marca 2005 r. o Krajowym Funduszu Kapitałowym (Dz. U. Nr 57, poz. 491) w art. 7 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W skład Rady Nadzorczej Krajowego Funduszu Kapitałowego wchodzi od trzech do siedmiu członków.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw instytucji finansowych oraz minister właściwy do spraw nauki powołują po jednym członku Rady Nadzorczej. Ministrom tym przysługuje również odpowiednio uprawnienie do odwołania powołanego członka Rady Nadzorczej.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu tworzenia lokali socjalnych, mieszkań chronionych, noclegowni i domów dla bezdomnych (Dz. U. Nr 251, poz. 1844) w art. 5 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Finansowego wsparcia, o którym mowa w ust. 1, udziela się, jeżeli tworzenie lokali z udziałem gminy lub związku międzygminnego nie jest realizowane przy udziale kredytu z Banku Gospodarstwa Krajowego.”.

Art. 10. 1. Mandaty członków Rady Nadzorczej Banku Gospodarstwa Krajowego, pełniących funkcję członków Rady Nadzorczej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, wygasają z upływem kadencji, na którą zostali powołani, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Mandaty członków Rady Nadzorczej Banku Gospodarstwa Krajowego będących przedstawicielami ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej oraz ministra właściwego do spraw transportu, pełniących funkcję członków Rady Nadzorczej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Mandaty członków Rady Nadzorczej Banku Gospodarstwa Krajowego będących przedstawicielami ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, ministra właściwego do spraw transportu oraz ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, powołanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, a przed upływem

kadencji dotychczasowej Rady Nadzorczej, wygasają z upływem kadencji dotychczasowej Rady Nadzorczej Banku Gospodarstwa Krajowego.

Art. 11. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy kadencja Zarządu Banku Gospodarstwa Krajowego staje się wspólna.

2. Kadencja Zarządu Banku Gospodarstwa Krajowego, o której mowa w ust. 1, wygasa z dniem 30 czerwca 2012 r.

Art. 12. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy ulega likwidacji Krajowy Fundusz Mieszkaniowy utworzony w Banku Gospodarstwa Krajowego.

2. Na dzień likwidacji Krajowego Funduszu Mieszkaniowego Bank Gospodarstwa Krajowego sporządza sprawozdanie finansowe, w którym ustala się aktywa i zobowiązania Funduszu. Sprawozdanie finansowe podlega badaniu przez biegłego rewidenta.

3. Aktywa netto zlikwidowanego Krajowego Funduszu Mieszkaniowego, których wartość jest ustalona na podstawie bilansu sporządzonego na dzień likwidacji, zwiększają fundusz statutowy Banku Gospodarstwa Krajowego.

Art. 13. Do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 2 w ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą zachowują moc przepisy dotychczasowe, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, ustawę z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego, ustawę z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłacanych premii gwarancyjnych, ustawę z dnia 8 lipca 1999 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych na usuwanie skutków powodzi, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych, ustawę z dnia 4 marca 2005 r. o Krajowym Funduszu Kapitałowym oraz ustawę z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu tworzenia lokali socjalnych, mieszkań chronionych, noclegowni i domów dla bezdomnych.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 2003 r. Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 91, poz. 870 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 145, poz. 1537 i Nr 281, poz. 2785 oraz z 2005 r. Nr 78, poz. 684 i Nr 183, poz. 1538.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1946 r. Nr 49, poz. 279, z 1957 r. Nr 39, poz. 172, z 1958 r. Nr 17, poz. 71 i 72 oraz z 1968 r. Nr 3, poz. 6.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 2005 r. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832, z 2007 r. Nr 82, poz. 560,

Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1112, Nr 209, poz. 1317, Nr 216, poz. 1370 i Nr 227, poz. 1505.

- ⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 16, poz. 167 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 153, poz. 1271, Nr 216, poz. 1824 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 65, poz. 594, z 2004 r. Nr 146, poz. 1546, Nr 213, poz. 2157 i Nr 281, poz. 2783, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, Nr 220, poz. 1600 i Nr 251, poz. 1844 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1109.
- ⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 213, poz. 2157, z 2005 r. Nr 94, poz. 786, z 2006 r. Nr 53, poz. 385 i Nr 249, poz. 1828 oraz z 2008 r. Nr 223, poz. 1459 i Nr 237, poz. 1650.
- ⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 19, poz. 177 i Nr 63, poz. 591, z 2005 r. Nr 72, poz. 643, Nr 122, poz. 1024, Nr 167, poz. 1398 i Nr 260, poz. 2184, z 2006 r. Nr 165, poz. 1180 oraz z 2008 r. Nr 235, poz. 1617.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego oraz o zmianie innych ustaw został opracowany w związku z koniecznością zapewnienia transparentności działania Banku Gospodarstwa Krajowego w celu lepszej realizacji zadań i programów rządowych. W projekcie dokonano w szczególności zmian w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. Nr 65, poz. 594 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 91, poz. 870 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119), zwanej dalej „ustawą o BGK”.

Projekt ustawy wprowadza rozwiązania wynikające z doświadczeń zebranych w ostatnich latach funkcjonowania Banku Gospodarstwa Krajowego.

W aktualnym stanie prawnym fundusze utworzone, powierzone lub przekazane BGK na podstawie odrębnych ustaw nie są państwowymi funduszami celowymi w rozumieniu ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.). Umieszczenie ww. funduszy w Banku powodowało brak transparentności prowadzenia działalności przez Bank Gospodarstwa Krajowego. Intencją proponowanych zmian jest zatem stworzenie ram prawnych, w myśl których BGK, jako bank państwowy w ramach działalności własnej, prowadziłby działalność bankową wspierając jednocześnie rządowe programy społeczno-gospodarcze oraz programy samorządności lokalnej i rozwoju regionalnego, realizowane z wykorzystaniem środków publicznych.

Do podstawowych, systemowych zmian zaproponowanych w projekcie ustawy należy zaliczyć:

1. Uporządkowanie przepisów ustawy w zakresie dotyczącym reprezentacji Banku na zewnątrz.
2. Doprecyzowanie podstawowych celów działalności BGK.
3. Doprecyzowanie czynności wykonywanych przez BGK w zakresie uregulowanym w odrębnych przepisach oraz w ramach realizacji programów rządowych.
4. Doprecyzowanie ustawowych zadań BGK związanych z wykonywaniem czynności dotyczących zlikwidowanych lub uznanych za zlikwidowane instytucji kredytowych oraz doprecyzowanie czynności wykonywanych przez BGK związanych z wpisami w księgach wieczystych świadczeń na rzecz Skarbu Państwa.
5. Określenie źródeł finansowania realizacji programów rządowych.

6. Określenie uprawnień ministra właściwego do spraw instytucji finansowych w zakresie zarządzania i nadzoru nad BGK, zmiany dotyczące organów BGK.
7. Zmiany związane z likwidacją Krajowego Funduszu Mieszkaniowego (KFM).
8. Wyłączenie przedmiotowe określonych obszarów BGK spod procedury zamówień publicznych.
9. Zmiany innych ustaw związanych z proponowanymi regulacjami.

Ad 1. Uporządkowanie przepisów ustawy w zakresie dotyczącym reprezentacji Banku na zewnątrz.

W art. 1 pkt 1 dokonano zmiany art. 2 ust. 3 ustawy o BGK, wykreślając z katalogu spraw, które w szczególności powinny zostać określone w statucie BGK wskazanie osoby uprawnionej do reprezentowania BGK, ponieważ odpowiedni przepis znajduje się w art. 10 ust. 8 niniejszego projektu (również w art. 10 ust. 7 obecnie obowiązującej ustawy o BGK). Ponadto dodaje się art. 10 ust. 3 ustawy o BGK przepisy dotyczące uprawnień do składania oświadczeń woli w imieniu BGK.

Ad 2. Doprecyzowanie podstawowych celów działalności BGK (art. 1 pkt 2).

Programy społeczno-gospodarcze oraz programy samorządności lokalnej i rozwoju regionalnego, realizowane przez BGK mogą być wykonywane w ramach działalności własnej BGK oraz działalności zleconej – i/lub z wykorzystaniem środków publicznych. W przypadku gdy jakkolwiek z ww. programów wymagałby uzgodnienia z Ministerstwem Rozwoju Regionalnego, uzgodnienie takie byłoby dokonywane na podstawie odrębnych przepisów.

Ad 3. Doprecyzowanie czynności wykonywanych przez BGK w zakresie uregulowanym w odrębnych przepisach oraz w ramach realizacji programów rządowych.

W art. 1 pkt 2 dokonano zmiany art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o BGK, która polega na rozszerzeniu katalogu czynności BGK o obsługę transakcji eksportowych z zastosowaniem instrumentów wspierania eksportu, także w ramach realizacji programów rządowych.

Znowelizowane przepisy mają umożliwić lepszą realizację obsługi transakcji eksportowych, które w szczególności w sytuacjach kryzysowych wymagają szybkich działań i nie powinny czekać na wdrożenie w drodze ustawowej.

Proponuje się, aby w celu zapobieżenia negatywnym skutkom kryzysu finansowego stworzyć BGK możliwość wspierania (w ramach programów rządowych) polskich eksporterów poprzez udzielanie przez BGK kredytów eksportowych zagranicznym nabywcom polskich towarów i usług, co poprawi zbyt polskich towarów i usług.

Ad 4. Doprecyzowanie ustawowych zadań BGK związanych z wykonywaniem czynności dotyczących zlikwidowanych lub uznanych za zlikwidowane instytucji kredytowych oraz doprecyzowanie czynności wykonywanych przez BGK związanych z wpisami w księgach wieczystych świadczeń na rzecz Skarbu Państwa.

W art. 1 pkt 2 dokonano zmiany w art. 5 ust. 1 pkt 7 oraz na nowo sformułowano brzmienie art. 5 ust. 2 i 3 ustawy o BGK. Wprowadzone zmiany mają na celu doprecyzowanie zadań BGK związanych z wykonywaniem czynności dotyczących zlikwidowanych lub uznanych za zlikwidowane instytucji kredytowych oraz doprecyzowanie czynności wykonywanych przez BGK związanych z wpisami w księgach wieczystych świadczeń na rzecz Skarbu Państwa.

Bank Gospodarstwa Krajowego jest instytucją o szczególnym charakterze, ze względu na to, że działalność Banku skupia się na podejmowaniu czynności właściwych i typowych tylko dla banków działających na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.), jak i na realizacji zadań powierzonych na podstawie odrębnych ustaw lub umów z organami administracji rządowej.

Bankowi powierza się również wyjątkowe obowiązki dotyczące realizacji zadań polegających na porządkowaniu zaszłości powstałych w ubiegłym stuleciu związanych z brakiem ciągłości w prowadzeniu dokumentacji i rozliczeń związanych z obciążeniami ujawnionymi w księgach wieczystych i zbiorach dokumentów, pochodzącymi z okresu transformacji ustrojowej, która miała miejsce po II wojnie światowej, a także pochodzącymi sprzed 1 września 1939 r. i to zarówno z okresu II Rzeczypospolitej, jak i z czasów zaborów.

Bank podejmuje czynności likwidacyjne dotyczące instytucji zlikwidowanych lub uznanych za zlikwidowane na podstawie dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. Nr 52, poz. 410, z późn. zm.), dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych instytucji

kredytu długoterminowego (Dz. U. Nr 52, poz. 411, z późn. zm.), dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 279, z późn. zm.), co zostało wskazane w projektowanym brzmieniu art. 5 pkt 4 ustawy .

Natomiast zastępstwo prawne Skarbu Państwa realizowane od dnia 1 czerwca 1989 r. wynika z udzielonego w tej dacie zlecenia Ministra Finansów. Po kilkunastu latach działalności w powyższym zakresie i doświadczeniach wynikających z długoletniej praktyki Banku, instytucji państwowych i samorządowych oraz sądów kierujących wnioskodawców do Banku w sprawach związanych w szczególności ze „starymi” wpisami zabezpieczeń wierzytelności Skarbu Państwa oraz zlikwidowanymi instytucjami finansowymi, uzasadnione jest wskazanie i ujęcie tych czynności w ramach ustawy o BGK.

Bank wydawałby oświadczenia na wniosek właścicieli nieruchomości obciążonych po dokonaniu przez nich spłaty ujawnionej wierzytelności. Bank w celu określenia aktualnej wysokości ujawnionej wierzytelności uwzględniałby odpowiednie przepisy dotyczące systemu pieniężnego, w tym przepisy dotyczące denominacji świadczeń zgodnie z ustawą z dnia 28 października 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. Nr 50, poz. 459, z późn. zm.), ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. o denominacji złotego (Dz. U. Nr 84, poz. 386, z późn. zm.), oraz opracowaną przez Bank metodą przeliczania zabezpieczonych świadczeń.

Dokonano także art. 5 ust. 5 ustawy o BGK dodając kolejne punkty (pkt 7-10), w których w związku z likwidacją Krajowego Funduszu Mieszkaniowego uzupełniono zakres zadań realizowanych przez BGK, w szczególności o zadania związane z rozwojem budownictwa mieszkaniowego, w tym zadania związane ze spłatą zaciągniętych w przyszłości zobowiązań przez BGK.

Ad 5. Określenie źródeł finansowania realizacji programów rządowych.

W art. 1 pkt 3 dokonano zmiany art. 5 ust. 4 ustawy o BGK wskazując, że w celu realizacji programów rządowych minister właściwy do spraw finansów publicznych będzie przekazywał środki na zwiększenie funduszu statutowego BGK. Ponadto BGK w celu realizacji programów rządowych będzie miał możliwość sfinansowania programów rządowych ze środków pozyskanych z innych źródeł, w szczególności z zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz emisji obligacji w kraju i za granicą.

Ponadto dodano art. 5a, w którym wprowadzono przepisy umożliwiające ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych przekazanie skarbowych papierów

wartościowych na zwiększenie funduszu statutowego BGK. Sprecyzowano również warunki emisji ww. papierów wartościowych. Regulacja powyższa zawiera przepisy *lex specialis* wyłączające stosowanie art. 89, 90 i 94 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 249, poz. 2104, z późn.zm.).

Ad 6. Określenie uprawnień ministra właściwego do spraw instytucji finansowych w zakresie zarządzania i nadzoru nad BGK, zmiany dotyczące organów BGK.

Zmiany projektowane w art. 1 pkt 4 – 6 (odpowiednio art. 8, 10, 11 ustawy o BGK) dotyczą zmian w powoływaniu i funkcjonowaniu Rady Nadzorczej oraz Zarządu Banku Gospodarstwa Krajowego.

Proponowane zmiany mają na celu zwiększenie transparentności procesu decyzyjnego oraz wskazanie resortu wiodącego, który będzie odpowiedzialny za całokształt działalności Banku Gospodarstwa Krajowego. Jak już wcześniej wskazano, istotnym argumentem za zwiększeniem roli ministra właściwego do spraw instytucji finansowych jest fakt, że pełni on szczególną rolę w odniesieniu do Banku.

Wśród zaproponowanych zmian szczególne znaczenia ma wprowadzenie kadencji wspólnej Rady Nadzorczej oraz kadencji wspólnej Zarządu. Oznaczać to będzie, że w sytuacji wygaśnięcia mandatu członka Rady Nadzorczej lub Zarządu powołane w to miejsce osoby pełnić będą funkcję do końca kadencji przewidzianej dla całej Rady lub Zarządu. Rozwiązanie to przyczyni się do zachowania ciągłości działania ww. organów oraz prowadzenia spójnej polityki Banku.

Wprowadzenie kadencji wspólnej Zarządu, uproszczenie zasad powoływania i odwoływania członków Zarządu i Rady Nadzorczej są działaniami dostosowującymi zasady dotyczące funkcjonowania ww. organów do reguł zawartych w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.).

Ad. 7. Zmiany związane z likwidacją Krajowego Funduszu Mieszkaniowego (KFM).

Art. 3 obejmuje zmiany ustawy o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego.

W celu zapewnienia bardziej efektywnego systemu wspierania budownictwa mieszkaniowego umożliwiającego BGK realizację programu rządowego ze środków własnych banku, zlikwidowano KFM i przekazano aktywa netto tego Funduszu na fundusz statutowy BGK.

W celu realizacji programu rządowego w projekcie przewidziano dalsze przekazywanie środków budżetowych na cele wspierania budownictwa mieszkaniowego.

Zgodnie z brzmieniem projektu, BGK w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, przygotowuje plan rzeczowo-finansowe związane z realizacją programu rządowego, którego projekt będzie podlegać uzgodnieniom z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

BGK udzielając kredytu ze środków własnych na podstawie wniosków wstępnych złożonych przed dniem 30 września 2009 r. stosować będzie przepisy dotychczas obowiązujące. Analogiczne rozwiązanie zostało przyjęte dla kredytów udzielanych na realizację komunalnej infrastruktury technicznej towarzyszącej budownictwu mieszkaniowemu.

Zmiana w art. 1, 5, 6 i 6a tej ustawy jest konsekwencją założonej w projekcie likwidacji KFM i zastąpienie preferencyjnych kredytów udzielanych ze środków KFM towarzystwom budownictwa społecznego i spółdzielniom mieszkaniowym, na zasadach dotychczas określonych w rozdziale 3 nowelizowanej ustawy, kredytami udzielanymi przez BGK ze środków własnych i na własny rachunek w ramach programów rządowych. Przepisy te zawierają zmiany dotyczące zapewnienia bieżącej płynności płatniczej kas mieszkaniowych poprzez zastąpienie KFM, jako źródła udzielania pożyczek lub pokrycia części lub całości odsetek od środków banku prowadzącego kasę mieszkaniową wykorzystanych do przejściowego finansowania działalności kasy, środkami BGK.

Dokonane zmiany w rozdziale 3 ustawy są konsekwencją likwidacji KFM i wprowadzeniu możliwości udzielania przez BGK preferencyjnych kredytów dla towarzystw budownictwa społecznego i spółdzielniom mieszkaniowym na przedsięwzięcia inwestycyjno-budowlane mające na celu budowę lokali na wynajem oraz kredytów dla gmin na realizację komunalnej infrastruktury technicznej towarzyszącej budownictwu mieszkaniowemu, w ramach programów rządowych uchwalanych przez Radę Ministrów.

Art. 16 określa zakres zadań, które BGK będzie realizował w ramach programów rządowych w zakresie gospodarki mieszkaniowej oraz rozwoju budownictwa mieszkaniowego. Kredyty i pożyczki będą udzielane przez BGK we własnym imieniu i na własny rachunek (art. 17 ust. 1). Zachowana została zasada, iż istotne parametry dotyczące kredytów i pożyczek zostaną

określone w rozporządzeniu Rady Ministrów (art. 17 ust. 2). Ponadto BGK w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej będzie przygotowywał plan rzeczowo-finansowy związany z realizacją programów rządowych dotyczących gospodarki mieszkaniowej i rozwoju budownictwa mieszkaniowego. Projekt planu będzie uzgadniany z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych (art. 18).

Natomiast wnioski kredytowe złożone do dnia 30 września 2009 r. BGK zobowiązany będzie rozpatrzyć na dotychczasowych warunkach, określonych w ustawie w brzmieniu obowiązującym przed dniem likwidacji KFM (art. 42b). Mieszkania, których budowa została sfinansowana kredytami udzielonymi spółdzielniom mieszkaniowym na podstawie wniosków złożonych do dnia 30 września 2009 r. oraz ze środków zlikwidowanego KFM będą mogły być udostępniane na dotychczasowych warunkach, tj. w formie najmu bądź też przez ustanowienie lokatorskiego prawa do lokalu. Nie ulegną zatem zmianie dotychczasowe zasady obowiązujące w omawianym zakresie (art. 42a). Zostało utrzymane pierwszeństwo w zasiedlaniu mieszkań wybudowanych z udziałem kredytów udzielanych na podstawie wniosków złożonych w BGK do dnia 30 września 2009 r. w fazie likwidacji KFM na dotychczasowych zasadach (art. 31 ust. 2).

Ad 8. Wyłączenie przedmiotowe określonych obszarów BGK spod procedury zamówień publicznych.

Na podstawie art. 7 projektu ustawy proponuje się wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655, z późn. zm.), które będą polegały na wprowadzeniu wyłączeń przedmiotowych określonych obszarów BGK spod procedury zamówień publicznych.

Obarczenie Banku Gospodarstwa Krajowego obowiązkami spoczywającymi na zamawiającym w rozumieniu ustawy – Prawo zamówień publicznych w sposób istotny ogranicza, a nawet uniemożliwia realizowanie przez Bank zadań, które zostały na BGK nałożone w drodze ustaw lub umów zawartych z właściwymi ministrami.

Dotyczy to zwłaszcza dokonywania operacji na rynku międzybankowym związanych z realizowaniem czynności, do wykonywania których Bank jest zobowiązany na podstawie odrębnych przepisów oraz umów zawartych z organami administracji państwowej, jak np. w zakresie czynności związanych z obsługą długu zagranicznego Skarbu Państwa. Równocześnie

proponuje się wyłączenie usług Banku Gospodarstwa Krajowego świadczonych dla jednostek sektora finansów publicznych spod procedury zamówień publicznych z wyjątkiem jednostek samorządu terytorialnego. Propozycja ta jest spójna z rozwiązaniami już obecnie funkcjonującymi w zakresie bankowej obsługi budżetu państwa, państwowych funduszy celowych oraz państwowych osób prawnych zaliczanych do sektora finansów publicznych – na podstawie ustawy o finansach publicznych lub na podstawie odrębnych przepisów (np. rachunki Narodowego Funduszu Zdrowia).

Ad. 9. Zmiany innych ustaw związanych z proponowanymi regulacjami.

W art. 8 dokonano zmiany ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym mającej na celu określenie roli Ministra Finansów w ustawowym podmiocie, jakim jest KFK S.A., będący w 100% własnością BGK. Zarówno zagadnienia będące przedmiotem działalności tej spółki, jak również uprawnienia Ministra Finansów w zakresie BGK właściwym czynią pogląd o konieczności wejścia w skład Rady Nadzorczej KFK S.A. przedstawiciela Ministra Finansów. Ponadto w szeregu ustaw dokonano koniecznych zmian porządkowych będących konsekwencją likwidacji KFM.

W przepisie przejściowym do ustawy (art. 12) określono sposób dokapitalizowania BGK aktywami netto zlikwidowanego KFM, których wartość zostanie ustalona na podstawie bilansu sporządzonego na dzień likwidacji Funduszu i zwiększy fundusz statutowy BGK.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana ustawa o zmianie ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego oraz o zmianie innych ustaw w szczególności będzie oddziaływała na Bank Gospodarstwa Krajowego oraz na podmioty gospodarcze prowadzące działalność w dziedzinie eksportu.

2. Konsultacje społeczne

Ze względu na pilny charakter prac nad projektem nie był on przedmiotem konsultacji społecznych.

Projekt ustawy, stosownie do przepisu art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie ustawy nie spowoduje powstania dochodów i wydatków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Natomiast ustawowe doprecyzowanie zadań Banku Gospodarstwa Krajowego związanych z wykonywaniem czynności dotyczących zlikwidowanych lub uznanych za zlikwidowane instytucji kredytowych oraz doprecyzowanie czynności wykonywanych przez Bank związanych z wpisami w księgach wieczystych świadczeń na rzecz Skarbu Państwa może w znacznym stopniu usprawnić dotychczas obowiązującą procedurę w tym zakresie.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie spowoduje zmian na rynku pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt ustawy może pozytywnie oddziaływać na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość w związku z rozszerzeniem zakresu instrumentów wsparcia eksportu. Ważne jest umożliwienie obsługi transakcji eksportowych z zastosowaniem instrumentów wspierania eksportu, także w ramach realizacji programów rządowych, co może przyczynić się do bardziej elastycznego wykorzystania tych instrumentów.

Zmiany odnośnie uprawnień ministra właściwego do spraw instytucji finansowych dotyczące

zarządzania i nadzoru nad BGK mogą wpłynąć na większą transparentność działań Banku i poprawienie efektywności realizacji programów rządowych.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie ustawy może mieć wpływ na sytuację i rozwój regionalny w związku z uruchomieniem nowego instrumentu wsparcia przedsiębiorstw eksportowych.

7. Źródła finansowania

Zakres przedmiotowy ustawy jest neutralny z punktu widzenia obciążeń budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

8. Wstępna ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Bank Gospodarstwa Krajowego jako bank, którego działalność jest ukierunkowana na obsługę zadań zleconych przez Rząd, został wyłączony spod obowiązywania dyrektyw unijnych, co było zgodne ze Stanowiskiem negocjacyjnym Polski w obszarze „Swoboda Świadczenia Usług” opracowanym w związku z negocjacjami o przystąpienie Polski do Unii Europejskiej. Odpowiedni zapis gwarantujący ww. wyłączenie został zawarty w Załączniku II do Traktatu Akcesyjnego. Także w dyrektywie 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe w art. 2 ust. 3 do listy podmiotów wyłączonych z zakresu obowiązywania dyrektywy dodano Bank Gospodarstwa Krajowego.

Projekt ustawy będzie przesłany do Europejskiego Banku Centralnego w celu wyrażenia opinii.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ

KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/217/09/DP/pk

Warszawa, dnia 3 stycznia 2009 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego oraz niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo z dnia 27.01.2009 r. nr RM-10-16-09) pozwalam sobie wyrazić opinię, że projekt ten jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Z up. SEKRETARZA
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
PODSEKRETARZ STANU
Maciej Szpanar
Maciej Szpanar

Do wiadomości:

Pani Katarzyna Zajdel – Kurowska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów